

ਪਾਸੇ ਅਤੇ ਰੱਦ. ਇਹ ਵੀ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਤੋਂ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਰਕਮ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵਸੂਲੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਰਾਹਤ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਕੇਸਾਂ ਦੀਆਂ ਅਜੀਬ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗਤਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਆਰ.ਐਨ.ਐਮ.

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

ਡੀ.ਕੇ. ਮਹਾਜਨ ਅਤੇ ਆਰ.ਐਸ. ਨਰੂਲਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਐਫ.ਜੇ.

ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਬੋਰਡ, ਹੋਸ਼ੀ ਐਨਆਰਪੁਕ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਫਰਮ ਹੀਰਾ ਸਿੰਘ-ਜਗਤ ਸਿੰਘ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ

1958 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 149

7 ਫਰਵਰੀ 1967 ਈ

ਪੰਜਾਬ ਡਿਸਟ੍ਰਿਕਟ ਬੋਰਡਜ਼ ਐਕਟ (1883 ਦਾ XX)- ਐੱਸ. 31—ਦੁਪਹਿਰ ਦੇ ਫੈਸ਼ਨ, ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਲਈ ਟੈਕਸ ਟੀਨ ਦੀ ਢੇਆ-ਢੁਆਈ—ਦੁਕਾਨਦਾਰ ਜਿਸ ਕੋਲ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਬੋਰਡ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦੁਕਾਨ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਗੋਦਾਮ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਮਾਲ ਸਟੋਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵੇਚੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਾਲ ਦੀ ਡਿਲਿਵਰੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਦੁਕਾਨ 'ਤੇ ਲਈ—ਕੀ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਡੀਲਰ ਜਾਂ ਦੁਕਾਨਦਾਰ ਮਾਲ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਆਪਣੇ ਪੇਸ਼ੇ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਆਈ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਟੈਕਸ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਹ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਬੋਰਡ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵੇਚੇ ਗਏ ਮਾਲ ਦੀ ਡਿਲਿਵਰੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਅਜਿਹੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਥਿਤ ਗੋਦਾਮ ਤੋਂ। ਇਹ ਵਪਾਰ, ਕਾਰੋਬਾਰ, ਕਾਲਿੰਗ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ੇ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਟੈਕਸ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਝਗੜੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਗੋਦਾਮ ਤੋਂ ਮਾਲ ਦੀ ਮਹਿਜ਼ ਡਿਲਿਵਰੀ ਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਡੀ.ਕੇ. ਮਹਾਜਨ ਦੁਆਰਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ 29 ਮਾਰਚ, 1966 ਨੂੰ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਕੇਸ ਦਾ ਅੰਤਮ ਫੈਸਲਾ 7 ਫਰਵਰੀ, 1967 ਨੂੰ ਮਾਣਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਡੀ.ਕੇ. ਮਹਾਜਨ ਅਤੇ ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਆਰ.ਐੱਸ. ਨਰੂਲਾ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਜੱਜ, ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ, ਮਿਤੀ 19 ਨਵੰਬਰ, 1957, ਮਿਤੀ 19 ਨਵੰਬਰ, 1957 ਨੂੰ ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਜੱਜ, ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਕਰੀ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ, ਸਬ-ਫਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ, ਮਿਤੀ 15 ਵੀਂ, 1957.

*7, ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਫਰਮਾਨ ਅਤੇ ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਦੇਣਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਏ.ਸੀ. ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਡੀ.ਐਨ. ਅਗਰਵਾਲ ਅਤੇ ਮਲੂਕ ਸਿੰਘ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ।

ਨਰੂਲਾ, ਜੇ.-ਇਸ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇੱਕ ਦੁਕਾਨਦਾਰ ਜਿਸਦੀ ਦੁਕਾਨ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਬੋਰਡ ਦੇ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ, ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਵਪਾਰ ਕਰਨਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਸਟੋਰੇਜ ਗੋਦਾਮ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਖੇਤਰ, ਜਿਸ ਗੋਦਾਮ ਤੋਂ ਉਹ ਸਿਰਫ ਉਸ ਸਮਾਨ ਦੀ ਡਿਲਿਵਰੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵੇਚਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੁਕਾਨ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸਵਾਲ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ:

1883 ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਡਿਸਟ੍ਰਿਕਟ ਬੋਰਡਜ਼ ਐਕਟ 20 ਦੀ ਧਾਰਾ 31 (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ) (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਬੋਰਡ ਐਕਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ), ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਵਾਲਾ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਉਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 30 ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਵੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਕੁਝ ਰਸਮੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਅਧੀਨ। ਸੈਕਸ਼ਨ 30 ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਵੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਸੂਚੀ II ਦੀ ਐਂਟਰੀ 60 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੰਜਾਬ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਪੇਸ਼ਿਆਂ, ਵਪਾਰਾਂ, ਕਾਲਿੰਗਾਂ ਅਤੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰਾਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਵਿਧਾਨਕ ਯੋਗਤਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਕਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਸ਼ਨਜ਼, ਟਰੇਡਜ਼, ਕਾਲ-ਇਰਿਗੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਇੰਪਲਾਇਮੈਂਟ ਟੈਕਸੇਸ਼ਨ ਐਕਟ (1956 ਦਾ 7) ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 3 ਮਈ, 1956 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ, ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਅੱਗੇ ਤੋਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਬੋਰਡ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਾਂਗਾ, ਇੱਕ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਿਤ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਪੇਸ਼ੇ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਟੈਕਸ'. ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮਤੇ ਜਾਂ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਕੋਈ ਕਾਪੀ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਪਰ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਟੈਕਸ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਟੈਕਸਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਵਸੂਲੀਯੋਗ ਹੈ। ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਬੋਰਡ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਪਾਬੰਦ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਗਿਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ:-

- (i) ਫਰਮ ਹੀਰਾ ਸਿੰਘ-ਜਗਤ ਸਿੰਘ, ਮੁਦਈ-ਜਵਾਬਦਾਰ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੈਂ ਇਸ ਫੇਸਲੇ ਵਿੱਚ ਡੀਲਰ ਕਹਾਂਗਾ, ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਦੀ ਮਿਉਂਸਪਲ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਬੈਂਕ ਰੋਡ 'ਤੇ ਸਥਿਤ ਆਪਣੀ ਦੁਕਾਨ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਗਾਹਕਾਂ ਨਾਲ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਲ੍ਹਾ ਬੋਰਡ, ਡੀਲਰ ਆਪਣੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਏਜੰਸੀ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ 'ਤੇ ਵੀ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕਿਹਾ ਦੁਕਾਨ;
- (ii) ਡੀਲਰ ਕੋਲ ਰਘੁਨੰਦਨ ਲਾਲ, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ. ਦੀ ਇਮਾਰਤ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਗੋਦਾਮ ਹੈ। 7, ਪਿੰਡ ਨਲੋਈਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਿਲ੍ਹਾ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਖੇਤਰ, ਜਿਸ ਗੋਦਾਮ ਵਿੱਚ ਡੀਲਰ ਆਪਣਾ ਮਾਲ ਸਟੋਰ ਕਰਦਾ ਹੈ;
- (iii) ਡੀਲਰ ਨਲੋਈਨ ਦੇ ਗੋਦਾਮ ਵਿੱਚ ਗਾਹਕਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਭੁਗਤਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਪਰ ਗਾਹਕ ਦੇ ਪੂਰਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਪਣੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਗੋਦਾਮ ਵਿੱਚ ਭੇਜ ਕੇ ਗੋਦਾਮ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਗਾਹਕਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਕੁਝ ਚੀਜ਼ਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਦਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਅਤੇ ਦੁਕਾਨ 'ਤੇ ਸਾਮਾਨ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ; ਅਤੇ
- (iv) ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕਿ ਡੀਲਰ ਦਾ ਪੱਲੇਦਾਰ (ਮਜ਼ਦੂਰ) ਗੋਦਾਮ ਵਿਚ ਮਾਲ ਦੀ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਡਿਲਿਵਰੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਥੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

"ਇਹ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਦੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਹਵਾਲੇ ਦੇ ਸਮਕਾਲੀ ਖੋਜਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੈ ਕਿ ਜਿਲ੍ਹਾ ਬੋਰਡ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ 15 ਜੁਲਾਈ, 1957 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਜਿਲ੍ਹਾ ਬੋਰਡ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਸਾਲ 1956-57 ਲਈ 200 ਰੁਪਏ ਦੇ ਪ੍ਰੋਫੈਸ਼ਨਲ ਟੈਕਸ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨਾ, ਅਤੇ ਨੋਟਿਸ, ਮਿਤੀ 17 ਦਸੰਬਰ, 1956, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਡੀਲਰ ਨੂੰ ਉਕਤ ਟੈਕਸ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਜਿਲ੍ਹਾ ਬੋਰਡ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਅਤਿ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣਾ। ਡੀਲਰ ਤੋਂ ਉਪਰੋਕਤ ਟੈਕਸ ਵਸੂਲਣ ਤੋਂ ਉਕਤ ਜਿਲ੍ਹਾ ਬੋਰਡ, 19 ਨਵੰਬਰ, 1957 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ 29 ਮਾਰਚ, 1966 ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਵਿਦਵਾਨ ਭਰਾ ਡੀ. ਕੇ. ਮਹਾਜਨ, ਜੇ, ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਵਾਲ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਦਾ ਲੇਖਾ ਜੋਖਾ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਅਮਰ ਚੰਦ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰੀ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਦੁਕਾਨਦਾਰ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਸਾਮਾਨ ਰੱਖਣਾ ਅਤੇ ਸਟੋਰ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਡੀਲਰ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦਾ ਇਹ ਹਿੱਸਾ ਨਲੇਈਆਂ ਵਿਖੇ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਡੀਲਰ ਨੂੰ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉੱਥੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਜਾਰੀ ਰੱਖੋ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ (i) ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਵੇਚੇ ਗਏ ਸਾਮਾਨ ਦੀ ਡਿਲਿਵਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਕਰੀ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਅਤੇ (ii) ਮਾਲ ਦੀ ਉਹ ਜਾਇਦਾਦ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮਾਲ ਦੀ ਡਿਲਿਵਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ। ਮੈਨੂੰ ਅਫਸੋਸ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਸ੍ਰੀ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਦੁਆਰਾ ਸੁਝਾਏ ਗਏ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਵੀ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਇੱਕ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੇਤਾ ਇੱਕ ਕੀਮਤ ਲਈ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਮਾਲ ਵਿੱਚ ਸੰਪੱਤੀ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਜਾਂ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਮਾਲ ਵਿਚਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵੇਚਣ ਵਾਲੇ ਤੋਂ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਜਿੱਥੇ ਮਾਲ ਵਿਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਸਮੇਂ ਜਾਂ ਕੁਝ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਸ਼ਰਤ, ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਲਈ ਸਮਝੌਤਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵੇਚਣ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਉਦੋਂ ਵਿਕਰੀ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸਮਾਂ ਬੀਤ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਹ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮਾਲ ਵਿਚਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ /ਸੇਲ ਆਫ ਗੁੱਡਜ਼ ਐਕਟ, 1930 ਦੀ ਧਾਰਾ 4)। ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ • ਇੱਕ ਕੀਮਤ ਲਈ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਖਰੀਦਣ ਜਾਂ ਵੇਚਣ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ/ਜਾਂ ਦੀ ਤੁਰੰਤ ਡਿਲਿਵਰੀ. ਮਾਲ ਜਾਂ ਕੀਮਤ ਦਾ ਤੁਰੰਤ ਭੁਗਤਾਨ ਜਾਂ ਦੇਵੇਂ, ਜਾਂ ਡਿਲਿਵਰੀ ਜਾਂ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ, ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ ਡਿਲਿਵਰੀ ਜਾਂ ਭੁਗਤਾਨ ਜਾਂ ਦੇਵੇਂ ਉਹ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ, ਇਸ ਲਈ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਕਰੀ ਤੁਰੰਤ ਡਿਲਿਵਰੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਵੀ ਪੂਰੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਵਕੀਲ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ ਵੇਚੇ ਗਏ ਸਾਮਾਨ ਦੀ ਭੌਤਿਕ ਸਪੁਰਦਗੀ ਨੂੰ ਮਿਲਾ ਰਿਹਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਖਾਸ ਜਾਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਕੋਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸੰਪੱਤੀ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਇਸਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਧਿਰਾਂ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਡੀਲਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਮਾਲ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਡੀਲਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਡੀ.ਐਨ. ਅਗਰਵਾਲ ਨੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰੀ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼

ਕੀਤੀ ਗਈ ਤਜਵੀਜ਼ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਡੀਲਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੇ 20. ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਤੋਂ 22 . ਐਕਟ ਹੇਠਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

"20. ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਸਪੁਰਦਗੀਯੋਗ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਖਾਸ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਇੱਕ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਸਮਾਨ ਦੀ ਸੰਪਤੀ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਬਣਦਾ ਹੈ,

ਅਤੇ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੀਮਤ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਜਾਂ ਮਾਲ ਦੀ ਡਿਲੀਵਰੀ ਦਾ ਸਮਾਂ, ਜਾਂ ਦੇਵੇਂ, ਮੁਲਤਵੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।

21. ਜਿੱਥੇ ਖਾਸ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਮਾਲ ਨੂੰ ਡਿਲੀਵਰ ਹੋਣ ਯੋਗ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਕੁਝ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ, ਜਾਇਦਾਦ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਅਤੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਇਸ ਦੇ.

22. ਜਿੱਥੇ ਖਾਸ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਡਿਲੀਵਰੀਯੋਗ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਹੈ, ਪਰ ਵਿਕਰੇਤਾ ਕੀਮਤ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਮਾਲ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਤੇਲਣ, ਮਾਪਣ, ਪਰਖਣ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕੰਮ ਜਾਂ ਚੀਜ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ, ਜਾਇਦਾਦ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਜਾਂ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਅਤੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਇਸਦਾ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ।

ਸੈਕਸ਼ਨ 22 ਇੱਕ ਕੇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕੀਮਤ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੂੰ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਤੇਲਣਾ, ਮਾਪਣਾ, ਟੈਸਟ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕੰਮ ਜਾਂ ਚੀਜ਼ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਤੱਥ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਡੀਲਰ ਦੇ ਮੈਨ ਡਿਲੀਵਰੀ ਦੇਣ ਲਈ ਗੋਦਾਮ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੁਕਾਨ 'ਤੇ ਕੀਮਤ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਇਹ ਵੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਾਮਾਨ ਦਾ ਤੇਲ, ਮਾਪ, ਟੈਸਟ ਆਦਿ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਗੋਦਾਮ 'ਤੇ. ਮਾਲ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22, ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਕੇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ, ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਖਰੀਦਦਾਰ ਡਿਲੀਵਰੀਯੋਗ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਖਾਸ ਮਾਲ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਦੁਕਾਨ 'ਤੇ ਉਸ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਗੋਦਾਮ ਤੋਂ ਸਮਾਨ ਦੀ ਡਿਲੀਵਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਡੀਲਰ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਜੋ ਮਾਲ ਵੇਚਣ ਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਏਜੰਟ ਦਾ ਹੈ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੁਕਾਨ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰੀ ਨੇ ਦ ਸਟੇਟ ਆਫ ਬੰਬੇ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਦ ਯੂਨਾਈਟਿਡ ਮੇਟਰਜ਼ (ਇੰਡੀਆ), ਲਿਮਟਿਡ, ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (1) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ "ਮਾਲ ਦੀ ਵਿਕਰੀ" ਸਮੀਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਈ ਸਮੱਗਰੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਅਰਥ ਵਿਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਵਿਕਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਮਾਲ ਵਿੱਚ ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਪਾਸ ਹੋਣਾ ਉਹਨਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੱਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸੰਭਾਵੀ ਝਗੜਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਪਰ ਜੇ ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਉਹ ਦੁਬਾਰਾ "ਮਾਲ ਵਿੱਚ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ" ਨੂੰ ਮਾਲ ਦੀ ਭੌਤਿਕ ਸਪੁਰਦਗੀ ਨਾਲ ਉਲਝਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

(1) ਏ.ਜੇ.ਆਰ. 1953 ਐਸ.ਸੀ. 252.

ਜਦੋਂ ਕਿ ਮਾਲ ਵਿੱਚ ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਪਾਸ ਹੋਣਾ ਇੱਕ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅੰਗ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਭੌਤਿਕ ਸਪੁਰਦਗੀ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਵਕੀਲ ਨੇ ਫਿਰ ਹਾਜ਼ੀ ਪੀ ਕੇ ਮੋਈਦੂ ਬ੍ਰਦਰਜ਼ ਬਨਾਮ ਮਦਰਾਸ ਸਟੇਟ (2) ਵਿੱਚ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਸਿਰਫ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮਦਰਾਸ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ (1939 ਦਾ 9) ਦੀ ਧਾਰਾ 2(h) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਕੋਈ ਵਿਕਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮਾਲ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਦੁਬਾਰਾ ਮਾਲ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਖਰੀਦਦਾਰ ਕੋਲ ਤਬਦੀਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮਾਲ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿਕਰੇਤਾ ਤੋਂ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਜਾਂ ਮਾਲ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 20 ਤੋਂ 24 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲੰਘ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਵੇਚੇ ਗਏ ਲੇਖਾਂ ਦੀ ਭੌਤਿਕ ਸਪੁਰਦਗੀ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, ਪਿੱਲੀਭੀਤ ਬਨਾਮ ਮੈਸਰਜ਼ ਬੁੱਧ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਜੈ, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ (3) ਅਤੇ ਦ ਸਟੇਟ ਆਫ ਮਦਰਾਸ ਬਨਾਮ ਮੈਸਰਜ਼ ਗੈਨਨ ਡੰਕਰਲੇ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ (ਮਦਰਾਸ) ਲਿਮਟਿਡ (4) ਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨ ਸਖ਼ਤ ਨਿਰਮਾਣ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਨ। ਜੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਵੀ ਮੈਂ ਉਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਾਂਗਾ ਜੋ ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਵਪਾਰ, ਕਾਰੋਬਾਰ, ਕਾਲਿੰਗ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ੇ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਟੈਕਸ ਪ੍ਰਤੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧ ਹੋਏ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਲੇਈਆਂ ਵਿਖੇ ਡੀਲਰ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਸਥਿਤ ਗੋਦਾਮ ਤੋਂ ਸਿਰਫ ਮਾਲ ਦੀ ਡਿਲਿਵਰੀ ਹੀ ਉਸ ਥਾਂ 'ਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਜੇਕਰ ਡੀਲਰ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਸਿਰਫ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਮਾਲ ਨੂੰ ਸਟੋਰ ਕਰਨ ਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਬੋਰਡ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਬਹਿਸ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਪੂਰਾ ਬੈਂਚ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਵਿਦਵਾਨ ਭਰਾ ਡੀ ਕੇ ਮਹਾਜਨ, ਜੇ., ਰਾਮ ਚੰਦਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜ (5) ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧਿਰ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਸਿਰਫ ਉਹ ਇਮਾਰਤਾਂ ਨੂੰ ਵਪਾਰਕ ਅਦਾਰਾ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਦੇ ਮਨ ਮੁਨਾਫੇ ਲਈ ਇੱਕ ਵਪਾਰਕ ਸੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਿਲਦੇ ਹਨ, ਮੇਰਾ ਵਿਦਵਾਨ ਭਰਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਦੁਲਟ ਅਤੇ ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ, ਜੇ.ਜੇ., ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ। ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਜੇਕਰ ਦੋ ਜਾਂ ਦੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇੱਕ ਦਿੱਤੇ ਪਰਿਸਰ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਵਪਾਰਕ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੈ, ਨੇ ਕਿਹਾ

(2) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1959 ਕੇਰਲਾ 219 (ਐਫ.ਬੀ.)

(3) ਅਜੀਤ 1954 ਸੰਮਤ 459।

(4) ਏਕ. 1958 ਐਸ.ਸੀ. 560

(5) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. (1963) 1 ਪੰ. 259 (F.B.)

ਆਈ.ਜੇ.ਐਲ.ਆਰ. ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ (1967) 2 ਇਮਾਰਤਾਂ ਨੂੰ ਵਪਾਰਕ ਸਥਾਪਨਾ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਹੋਰ * ਸੂਝਵਾਨ ਨਹੀਂ। ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਮਾਲ ਨੂੰ ਸਟੋਰ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਲੇਖਾ ਲਿਖਣਾ, ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਸਾਪਜ਼ ਐਂਡ ਕਮਰਸ਼ੀਅਲ ਐਸਟੈਬਲਿਸ਼ਮੈਂਟਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਟੋਰੇਜ ਪਰਿਸਰ ਨੂੰ ਵਪਾਰਕ ਅਦਾਰਾ ਨਾ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿਸ ਥਾਂ ਨੂੰ ਵਪਾਰਕ ਅਦਾਰਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੋਦਾਮ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਚਾਹ ਸਟੋਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਥਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵਿਕਰੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਸੀ.. ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਡੀਲਰ ਦਾ ਵਪਾਰਕ ਕਾਰੋਬਾਰ ਚੱਲਦਾ ਹੈ। . ਜੇਕਰ ਗੋਦਾਮ ਇੱਕ ਵਪਾਰਕ ਅਦਾਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਵਪਾਰਕ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਸ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਕੋਈ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਉੱਥੇ ਮਾਲ ਸਟੋਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਮਾਲ ਵੇਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ.

ਆਖਰੀ ਕੇਸ ਜਿਸ ਵੱਲ ਸ੍ਰੀ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰੀ ਨੇ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਦਿਵਾਇਆ ਹੈ, ਉਹ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦਾ 31 ਅਗਸਤ, 1965 ਨੂੰ ਫਰਮ ਰਾਮ ਚੰਦ ਅਮਰ ਨਾਥ ਬਨਾਮ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਬੋਰਡ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੈ। ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ, ਆਰ.ਐਸ.ਏ. 1957 ਦਾ ਨੰਬਰ 1257। ਉਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੌਜੂਦ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨਾਲ ਕਾਫੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਮਿਲਦੇ-ਜੁਲਦੇ ਜਾਪਦੇ ਹਨ। ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਉਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਸੀ। ਫਰਮ ਰਾਮ ਚੰਦ ਅਮਰ ਨਾਥ ਦੀ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਕਸਬੇ ਵਿੱਚ ਦੁਕਾਨ ਸੀ ਅਤੇ ਪਿੰਡ ਨਲੇਈਆਂ ਵਿੱਚ ਗੋਦਾਮ ਰੱਖਦਾ ਸੀ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਬੋਰਡ ਨੇ ਫਰਮ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਫੈਸ਼ਨਲ ਟੈਕਸ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਪ੍ਰੋਫੈਸ਼ਨਲ ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਰਾਰ ਦੇਣ ਲਈ ਫਰਮ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ, ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਫਰਮ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਬੋਰਡ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਪਿੰਡ ਨਲੇਈਆਂ ਵਿਖੇ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਫਰਮ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸੀ। ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਗਏ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੋ। ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਫਰਮ ਨੇ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਵਿਖੇ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਨਲੇਈਨ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮਾਲ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਲਈ ਜੇ ਮਿਉਂਸਪਲ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ, ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਫਰਮ ਨੂੰ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਨਲੇਈਆਂ ਦੇਵਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਖੋਜ ਇਸ ਲਈ, ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਆਪਣੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਸੇ ਦਿੱਤੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਬੋਰਡ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਚੱਲ ਰਹੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ੇ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਸਾਡੇ ਲਈ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ - ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇੱਕ ਰੇਲ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਮਾਲ ਦੇ ਗੋਦਾਮ ਤੋਂ ਡਿਲਿਵਰੀ ਦਾ ਤੱਥ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ

ਜਿਲ੍ਹਾ ਬੋਰਡ, ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਬਨਾਮ ਫਰਮ ਹੀਰਾ ਸਿੰਘ-ਜਗਤ ਸਿੰਘ (ਨਰੂਲਾ, ਜੇ.) ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵੇਚੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਥਾਂ 'ਤੇ ਅਦਾਇਗੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਗੋਦਾਮ 'ਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਬਹੁਤ ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਡੀਲਰ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਡੀ.ਐਨ. ਅਗਰਵਾਲ ਨੇ ਲਾਲਾ ਜਗਤ ਪਰਸ਼ਾਦ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਜਿਲ੍ਹਾ ਬੋਰਡ ਵਿਚ ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਦੋ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਜੱਜਾਂ (ਹੈਰੀਜ਼, ਸੀ. ਜੇ., ਅਤੇ ਐਮ. ਸੀ. ਮਹਾਜਨ, ਜੇ.) ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ।, ਅਮਹਾਲਾ (6), ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਵਕੀਲ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਉਹ ਥਾਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੂੰ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਜਿਲ੍ਹਾ ਬੋਰਡ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਗਾਏ ਗਏ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਟੈਕਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਅਜਿਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਹੈ ਜੋ ਵਕੀਲਾਂ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੀ ਸੀਟ. ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਜਗ੍ਹਾ ਜਿੱਥੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਵਕਦਲਨਾਮਾ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਉਹ ਜਗ੍ਹਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਵਕੀਲ ਆਪਣਾ ਪੇਸ਼ਾ ਜਾਂ ਵਪਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਸਦਾ ਦਫਤਰ ਜਾਂ ਚੈਂਬਰ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਕਿੱਤੇ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੀ ਨਿਭਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਵਕੀਲ ਆਪਣੀ ਰੁਝੇਵਿਆਂ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਕੁਝ ਹੱਦਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਉਸ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਸਦੇ ਪੇਸ਼ੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਵੰਡ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪਾਬੰਦ ਹਾਂ, ਬਲਕਿ ਮੈਂ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਇਹ ਮੰਨਾਂਗਾ ਕਿ ਕੋਈ ਡੀਲਰ ਜਾਂ ਦੁਕਾਨਦਾਰ ਮਾਲ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਆਪਣੇ ਪੇਸ਼ੇ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਜਿਲ੍ਹਾ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਟੈਕਸ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਮਾਲ ਦੀ ਡਿਲੀਵਰੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜਿਲ੍ਹਾ ਬੋਰਡ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ, ਅਜਿਹੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਥਿਤ ਗੋਦਾਮ ਤੋਂ ਵੇਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨੁਕਸ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ, ਇਸ ਲਈ, ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਡੀ.ਕੇ. ਮਹਾਜਨ, ਜੇ.-ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

(6) 218 ਐਲ.ਸੀ. 452.

Translator Sawan Khosla

(ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕਦਮੇ ਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਨ ਪਰਮਾਣਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।)